

نوای معارلی

(حصہ ۳)

از آنجا که میر اسماعیل شاه بلباس رنگین حسن داشت و کمال آراستگی تمام داشت بعد مطالعه جواب مذکور نهایت حظی بردا و سرخوش باده تمیق گردیده و این کمترین را بزران تعبیه آفرین خوانی نمود و هم صلة عطای نمود از آنجا که دیده حقایق بین ارباب بصیرت از فطره استنباط چیزکوئی حال بعری تو اند نمود واز حقیقت حال برگی به کننه صفات اخلاقی تو اند رسید.

بر گشت درختان بین در نظر گشیار هرور فش دفتریست بعرفت گردگار غرض که باز پیشگویی برگذشت اشرف الوزراء وزیر فتحخان در نوای بیان آورده بیشود که درسته یا سکه زار و دو صد و سی دو هجری وزیر مددوح بندگان شاه محمود شاه را دریشاور گذاشتند خود عده حشم و امیر دوست محمد خان روانه گشته گردیده کشیدار محمد عظیم خان ناظم کشمیر بهوای کشمیر دو مقام بعنی و مندرجی آمد و بود اشرف الوزار ابقطع منازل دوی کشمیر رسیده سردار محمد عظیم خان را عظیم کوشمانی داده فرمان برداد نمود و مالیات کشمیر از او گرفته فرمایم اعظم کشمیر برازدست آورده مراجعت فرمای بشاور و بندگان شاه محمود شاه ایام زمان دریشاور گذرا باید بیش ازورود وزیر موصوف در موسم بهار عازم کابل و با استشمام کلهای عیش و نشاط کابین مشام آرزوی را مطلع و معمول داشت و شاهزاده کامران ذرا احمد شاهی جرعه نوش باده دولت کامرانی بوده و حاجی فیروز الدین شاه دردار اصلانه هر ان معبدیت حریم کعبه سرت و ایساط بوده که درین ایام در ربع الشناوی صدر شاهزاده میرزا عباسعلی نایب مشهد مقدس معلی معهستان محازبه و گوش با عزم و مبلغه هرات از مشهد مقدس برآمده حاجی فیروز الدین شاه بدریافت این عینی احراج نکیم هرگز و ایساط شکننه چون موج در اضطراب و بیچ و تاب آمد تمام سرگفتگی هرگز وارد شده شاهزاده میرزا عباسعلی شاه بقلم آورده طرف بندگان شاه محمود شاه و شاهزاده کامران بدهست نجایاران بر ق شتاب روانه قندھار و کابل نموده واستهاد و کنک طلب کرده که زود کماک بر سر والا ملک هرات از دست تصرف ماخواهد رفت شاه محمود شاه که در کابل به نظارت کلهای کونا گون عیش و نشاط سرگرم بود بمجرد دریافت این خبر و حشمت اثر کلهای عشرنش در چشم راحتی خار بنظر آمده سرعتاً همین احوال را طرف اشرف الوزراء و فتحخان که هریشاور بعد معاودت کشمیر رفاقت افزایی بود بدهست چایاران شریع السیر فرستاده اشرف الوزراء مذکور بمصر داستشام رائمه این احوال انتظام بخصوصی مهمات بشاور که در نظر داشته بجهت مهمل گذاشته بجنایت استغایل از بشاور معمول خشم روانه کردیده و بقدم بوسی شاه محمود شاه مشرف شده در جزو وزیر ندارک سامان گرفته از حضور شاه مددوح بحصول خلاع رخصت بسر فرازی خلعت فخره روانه احمد شاهی گردیده و بطن مراغه فوراً داخل احمد شاهی گردیده بعلم شاهزاده کامران کامبیث شده ذر ساعت بخلاف فاخره شرفرازی زیافت و در چند روز جمع آوردی قشویات از طایفه دزائی بادر کذبی واقع فلزی و تور زمی و بامبیزی

واچکنی و غلزنی و انگلزی و خلزی و موتسلکی و اندری و غیره طوایف نموده و مبلغات
سی لکبه رو به عرض تنخواه بسیاه داده سران و سر کرد گان را بخلاف فاخره سو فراز
ساخته مهندسیت پنجه، شصت هزار لشکر شانسته مسلح مسکمل خوش اسباب و آلات معابر بات
از توابعها و شهرو خانه وزنبور راک و شمشال و غیره از احیه شاهی عازم هرات گردیده
واشرف الوزراء از بسکنه شجاع و سخنی بود در عرض راه هرات هست جوه و کرم بسکداد
بخوانین عالمی تمام وامراء ذوالا حررام و هر خاص و عام در هر منزل بخلاف فاخره و بخشش
متکسانه سرفراز و خوشوفت من نمود تاریخ هرات بیست و چهار لکبه رو به فقط بخشش
اشرف الوزراء بقلم مطابیه آمده و قبیله اشرف الوزراء داخل هرات گردیده حاجی
قیر و زالیین شاه از هندهم اشرف الوزراء نهایت در مقام عرفات بیرون گوی خوشی و نشاط
آمده در باعث شاهزاده ابوالقاسم که در نزهت وصفانی با خرد و عرض برین دم موافقت صبر حکم
آفمت و زیر مندوخ داد و در مراسم اعزاز واکرام و مهمانداری اشرف الوزراء دفعه
از دفایع نامه عی نگذاهن و آنها از اهتزاز نسایم عنایت شاهانه و شکسته کی از هرات
خط اشرف الوزراء بپرداخت و ساعت ساعت از می خوشگوار اتفاقات خبر روانه
بسیاری دماغ و ذیر موصوف می کوشید اینکن خود از آن غافل و بیخبر که فقط بترنگ
ظرف در این حضام ساخته چه لعبت بازی است و متنی کار خانه نهاده و قدر در انتقام رفیم
چه تدبیر است .

در بیان رفتن وزیر فتح خان در اندر دن قلعه هرات بجهة خوردن

صیافت و گرفتار نمودن حاجی فیروز الدین شاه و با سیری

فروشنده اور طبقاتی قندھار

دیزیر فلم خوش رقم انشاء این مدعای دل بر صحیفه بیان چنین نگارش میدارد که اشرف وزرا او زیر فتح خان بهادر و ده هر آن در ظاهر احرام کعبه عبودیت و خدمتگذاری حاجی فیروز الدین شاه بسته در مقام عرفات بندگی و فرمان برداوی لبیک گوی و دد باطن روی گردان قبله صدافت و اخلاص بوده در فسکر وندیزیر تسبیح فاعله هرات و گرفتاری حاجی فیروز الدین شاه بوده از آنجا که قلعه هرات در استحکامی و میان نظییر ندارد بلکله چون سهستگی ریست که اکثر مخالفین با حوج ما چوچ طبلستان را هرگز برآن دست رم نیست مگر ازاندرون قلعه کسدام آتش دخابازی شعلهور نگردد والا مسکن نیست که به آسانی به تسبیح فاعله هرات کسی بردازد با و پودیسکه حاجی فیروز الدین شاه بر دروازهای قلعه هرات چو کسی مقرر نبوده همین حکم داده بود که احتمالی از لشکر اشرف وزرا باصلاح اندرون قلعه مذکور نگذارند و اگر بیصلاح دد آید مضايده نداره اشرف وزرا ازین مجزای واخف شده و به صورت این اختباخت و تیقند بر مر آن سهیز اشرف وزرا انتکاس بپذیرنده بعده باخوان کرامان خود و امرای هر یک سردار بر دل خان و دنده اه کهنه دل خان و سردار تبردل خان و خبره خواهیں هم خوان شم افروز مملوادن و مملائیت ۵۰ مجلس و شاوه لهم فن الامر مگردیده چنین تجویز فراوده اهند

که جوانان زبده نهنگ که در بایی جنگک بی‌اسلحه از هر دروازه هــرات
اندرون قلعه هــرات رفتند در کاروان سرای هــا متوقف شوند و از بازار هــران از هر قسم
اسلحه خریده مستعد و آماده باشند و در وقت کار آــه حاضر شوند بعد از هــروز اشرف
الوزراء حسب طلب حاجی فیروز الدین شاه بعجهه ضباخت خوری معهــه ســچهار صد عمله و فعله
خود و برادران و اهــرا اندرون قلعه هــرات رفته حاجی فیروز الدین شاه در باعــث شــالامار که
اندرون قلعه هــرات است اساس ضباخت و مهــمانداری بــر بــای نــموده فــروش پــشمیــه رــنگنــارــنگ
گــستــرانــیده و شــمعــهای کــافــورــی روشن ســاخته و پــچــراــغانــ بــندــی نــموده ولوــلــجانــ بــرــی و شــانــ
خــوشــخــوانــ کــمــبــیــکــ اــدــای نــازــ و کــرــشــهــ و اــشــارــهــ اــبــرــوــیــ کــمــانــ و تــبــرــمــ و گــانــ
خــوزــهــ هــزــارــهــاــ دــلــ شــورــ بــدــگــانــ عــالــمــ نــظــارــهــ رــا مــجـــروحــ ســاختــهــ و بــهــ بــغــمــایــ
برــدــیــ مــلــبــســ بــلــبــاســ هــایــ رــنــگــنــیــنــ و مــزــبــنــ بــزــبــورــ هــایــ ســنــگــنــیــنــ درــآنــ مــجــلســ خــلــدــ اــســاســ
حــاضــرــ آــمــدــهــ بــودــندــ ، هــرــگــامــ اــشــرــفــ الــوــزــرــاــ دــاــخــلــ مــجــلســ ضــبــاــتــ گــرــدــیدــ اوــلــاــ مــبــجــعــهــهــایــ بــرــ
از کــبــابــ و شــبــشــهــهــایــ بــرــاــزــشــرــابــ کــپــنــهــ حــاضــرــ آــوــرــ دــنــدــ بــعــدهــ قــانــونــ نــایــ نــوــشــ بــلــنــدــ آــوــ اــزــ
گــرــدــیدــهــ و شــمعــهــ مــحــفــلــ آــرــائــیــ روــشــنــهــهــ و اــطــعــهــ گــوــنــاــگــوــنــ درــخــوانــهــاــ باــاــلــاــیــوــشــهــایــ زــرــبــقــتــ
و کــمــخــوــاــبــ حــاضــرــ آــوــرــدــندــ ، بــعــدــ تــنــاــولــ غــذــایــ ســازــهــایــ کــمــاــبــهــهــ و ســتــارــ و جــنــگــکــ و مرــدــنــگــکــ و طــبــیــهــ و غــیرــهــ
درــانــ مــجــلســ درــ نــوــایــ آــمــدــنــدــ اوــلــیــانــ شــبــرــیــنــ کــارــ شــهــرــ آــشــوبــ دــرــخــوانــدــنــ و رــفــضــیدــنــ آــمــدــنــدــ

عــ - چــنانــ بــرــدــنــدــ صــبــرــ اــزــدــلــ کــنــرــ کــانــ خــوانــ بــغــمــارــاــ
اــشــرــفــ الــوــزــرــاــ اــزــمــعــاــنــهــ اــبــنــ تــعــاــشــاــ تــهــاــیــتــ نــعــمــهــ ســنــجــ مــســرــتــ و خــرــمــ گــرــدــیدــهــ اوــلــاــ مــدــنــایــ
صــهــبــایــ دــمــ بــدــمــ بــســرــ نــگــونــیــ اــقــبــالــ حاجــیــ فــیــرــوــزــ الدــینــ شــاهــ بــلــبــزــ بــرــیــنــ قــدــحــ بــختــ مــیــ بــرــداــخــتــ
و قــدــحــ دــبــتــ بــدــســتــ چــلوــنــ آــســیــایــ فــلــکــ دــدــ گــرــدــشــ بــودــ کــهــ یــوــمــ نــشــیــانــ اــزــبــســ بــادــمــ خــورــیــ بــرــ فــرــشــ
بــیــظــبــرــیــ و بــیــهــوــشــیــ نــقــشــ فــالــیــنــ شــدــنــدــ کــهــ بــســکــارــ گــیــ اــفــمــیــنــایــ ضــمــبــیــنــ و فــرــیــ قــلــاقــلــ گــیرــ گــیرــ حــاجــیــ
و فــیــرــوــزــ الدــینــ شــاهــ برــآــمــدــهــ درــجــیــنــ یــزــمــ نــشــاــطــ چــنــگــکــ درــ نــوــایــ آــمــدــهــ عــمــلــهــ اــشــرــفــ الــوــزــرــاــ
کــهــ ســابــقــ درــشــهــرــ هــرــاتــ آــمــدــهــ نــشــتــهــ بــوــدــنــدــ و مــبــنــهــنــ و مــبــنــهــنــ بــوــدــنــهــ هــرــ گــاهــ اــزــینــ نــعــمــهــ جــنــگــکــ
آــگــاهــ شــدــنــدــ بــاــکــافــقــ ســرــدــارــ دــوــســتــ مــهــبــدــهــ خــانــ جــلــوــهــ رــیــزــ بــرــ قــلــعــهــ اــرــگــکــ هــرــانــ گــنــدــیدــهــ درــ
طــرــفــهــ الــعــینــ قــاعــهــ اــرــگــهــ رــاــ گــرــفــتــ و دــرــ بــســکــدــمــ ســاــقــیــ اــجــلــ مــیــ خــوــشــکــوــارــ حــیــاتــ چــنــدــینــ مــبــارــزــینــ
بــضــرــبــ شــمــبــیــزــ و تــفــیــگــکــ اــزــشــبــهــ زــنــدــگــانــیــ بــخــاــکــ مــدــنــاتــ و بــخــهــهــ و مــبــارــزــ اــرــایــهــ حقــ درــ مــیدــانــ
چــنــدــینــ ســرــهــارــ گــوــیــ فــنــاــخــتــهــ درــ آــنــوــقــتــ درــشــهــرــ هــرــاتــ خــورــ و خــوــغــانــیــ رــســخــبــیــزــ بــرــیــایــ شــدــهــ
حــاجــیــ فــیــرــوــزــ الدــینــ شــاهــ اــزــ نــوــایــ چــنــگــکــ عــیــشــ درــ چــنــگــکــ نــیــشــ و زــیرــ مــبــنــلاــ و اــزــ فــهــقــهــهــ عــبــنــایــ
عــشــرــتــ ســرــنــگــونــ قــدــحــ حــســرــتــ و اــزــ تــمــاشــایــ لــوــلــیــانــ گــلــارــخــانــ بــرــیــ و شــانــ عــرــقــ اــنــهــ عــالــ برــجــیــنــ
حــالــ آــوــرــدــ چــونــ شــمعــ و رــســوــزــ و گــدــاــزــ حــیرــانــیــ و اــزــ آــوــاــزــهــایــ خــوشــ ســازــســازــهــایــ آــمــانــدــهــ
و مــلــالــ اــزــ گــوــشــهــ دــلــ مــیــ کــشــیدــ و اــزــ اــدــایــ نــاــزــنــیــاــزــ بــدــرــ گــاهــ اــیــزــدــ بــیــ نــیــازــ نــمــودــهــ دــســتــ اــفــوــســ
مــبــســانــیدــ و لــبــ حــســرــتــ بــدــنــدــانــ مــیــ خــانــیدــ و مــیــ ســرــانــیدــ

ازــانــ غــافــلــ کــهــ اــیــامــ ســنــمــگــرــ چــدــاــردــ بــامــنــ دــلــخــنــهــ درــ ســرــ

بــودــمــ وــاــفــ اــزــ نــمــبــهــدــ اــیــامــ کــهــ مــبــاــزــ وــهــنــیــنــ صــبــعــ هــرــاــشــ

جهــانــ رــاــمــقــعــدــایــ حــالــ اــیــمــتــ کــهــ بــاــکــســ کــهــ چــهــانــ گــلــاــهــیــ چــهــنــیــنــ استــ

بــدــینــقــرــارــ اــســبــرــیــ حــاجــیــ فــیــرــوــزــ الدــینــ شــاهــ دــرــســنــ یــســکــهــزــ اوــدــ وــصــدــوــ ســیــ وــســهــ هــلــیــزــیــ عــلــمــدــاــهــ
درــهــرــاتــ صــورــتــ وــفــوــعــ گــرفــتــ

در بیان رفتن اشرف وزیر فتح خان بنابر جنگ میرزا عباس علی شاه

و هنر یعنی باقتن طرفین و رسیدن وزیر فتح خان در هرات خلد آیات

وزیر قلم مشکین رقم که نظام مهام ولايت سخندانی است در تحریر این مدعای چنین بیان مینماید که چون اشرف وزیر فتح خان باین حیله وری و تزویر رخنه انداز کمبه خاندان حاجی فیروز الدین شاه گردیده تمامی خزان و دفاتر از جواهرات واقعه نفری و وزر و زبور وغیره متعاً گران مایه هرج در هنر این سلطنتش بود همه را بدست یمامی خود آورد و بعد از چند ایام حاجی فیروز الدین شاه را معمه حرم محترم با سیری و دستگیری در کجاوهای آنداخته پاراشتران نموده با موادی چو کن روایه فذهار بحضور شاهزاده کامران نموده اگرچه از ارتکاب چنین حرکت وزیر فتح خان نسبت بخاندان حاجی فیروز اندین شاه میر غضبان بیش روی، خیال غیرت شاهزاده کامران در عین غصب آمده و ششیور های بزهنه انتقام بدست گرفته در فکر روانگی هران گردیده که انتقام حاجی فیروز الدین شاه را از وزیر فتح خان بسکرده که درین اتفاق خیر رسمید که شاهزاده میرزا عباس علی فاجار نائب مشهد مقدس بجهالت اشکر بسیار و سامان معادیه بیشمار داخل هر حد هرات گردیده شاهزاده کامران از دریافت این اخبار روحش آوار روانگی هرانت موقوف داشته چند ایام تو اتفاق اختیار نموده اشرف وزیر فتح خان که در هرات دائز بولاد باستدراک حرکت شاهزاده میرزا عباس علی فاجار همه جمیعت عاکر و اسباب معادیه مستعد مقابله میرزا عباس علی و مکالمه ابواب قلعه هرات و مهدیه هر آن خبر آباد و شرافت بناء حاجی شیر محمد خان و کیل امیران خبر بیرون نموده و آنها را محل اعتبار خود داشته بعده روز آن مقابله میرزا عباس علی گردیده چون از دیگر نیکه نیستند اولاً از طرفین و کلای معتبر که نفعه طراز این مقام خیر و آمنیت نوایان فلان دفع شر میباشد تین شدند و هر چند و کلای هزار کور چنگ مصالحه نموده اتفاقه در نجف طرفین بقصد طنز عقلانه در نوای در آوردهند یعنی یکن از نهاد کاری آهنگ موافق باز کاری آمدند بلکه توای مخالف چنگ که بر آمده و از نعمات اصراب اتواب نعمه خونریزی از طرفین بلند گردیده در این حالت بخوبیه جلادت و بیادری و هنر بزرگ شجاعت و دلاوری سردار شیراز خان از زوی شیرهای بروزای توپ و تفنگچه نسکرده بلکه گواره خر پنداشته بجهالت دو هزار جوان خوشی آسبه؟ کار آزموده از عمله خود بروانه و از برشاع شمع تویخانه فاجار جلوه ریز گردیده تویخانه بدست خود آورده بعد گرفتن توپ تخانه اشکر فاجار چون دود بیاهم بجهالت که از بس دود تو پیغام شش جهات هم بنظر نمی آمد در هم ویر هم گردیدند در عین این هنگامه رزم از قصای الی گواه تفنگچه بر خصاره وزیر فتح خان خورد و مجری و گردیده و از میدان چنگ عنان تاب گردیده رخ نهاد هرات و شاهزاده میرزا عباس علی بیای خود معمه حشم صخر ای نوره هر یعنی اشرف وزیر فتح خان خود را از میدان گاه چنگ با قلبی سیاه در قلعه هرات رسانیده و مفتاح ایواب قلعه مذکور که بدست و کلای منته بوده در همان وقت

ایواب هرات بروی وزیر مددوح کشادند. ازانجا کمک هرات سخت ملکی است واز
ترانه تاز جماعت او زبک مردم فروش خلاصی ندارد و از اهل شکست گماهی دوباره در قلعه هرات
را ادخول نداشت و همیشه لشکر هزیمت یافته باسبری او زبک و تر کمن میرونده لیکن اشرف
الوزرا بسبب سپرد مکایبد قلعه هرات بو کلای امیران سنه از چنگ تر ک تاز از بک و
تر کمن امان یافته سال آ در اندرین قلعه متکور باز جای کامرانی و حکمرانی یافت
بعد این خدمت و کلای امیران سنه در حضور اشرف الوزرا بسبار معزز و مختار و مقرب
گردیدند و عجیب تر نشسته اینست که وقتیکه عاکر طرفین از میدان گاه چنگی اسباب چنگی
و خیام گلکون وغیره سامان گذاشته چنگ فرار در توای آوردند بعد مدتی چون نبرد گاه
از قبار و دود مصفا گردید درین اثنای عیسی خان کوهی خر سواره و ... هزاره که همیشه
کوه نشین و صحرای نورد زد و بردمی باشند در میدان گاه چنگی رسیده تمام اسباب از خیام
گلکون وغیره در چنگ غذیمت خود آورده بارخان نموده بر دند چون زهر چنگ آنها
چشیدند و می خوشکوار غذیمت اینها نوشیدند. عجیب کارخانه الهی جل شانه میباشد اینهمه
نواع هایین مخلوقات میغض به آرزوی نفس نافر جام و دنیایی. یو فاست فقط و این مقدار درسته
یکهزار و دوصد و سی و چهار هجری صورت دفعه یافته

در بیان رفتن شاهزاده کامران از قند هار طرف هرات

و گرفتار نمودن وزیر فتح خان و کور ساختن او را

توسون فلم مشکین رقم در طی منازل اين مدعاهای جمیعن تبز کام بیان میرود که هر گاه این نوای مدعاهای اذ قانون هنریت وزیر فتح خان بیگوش شاهزاده کامران رهبه ازغیرت در بیچ و تاب آمده در چند روز تهیه و سامان شکر فنه و جمع آوازی فشنونات کرده معه امرا هر یک شاه بسندخان السکو زی و بار محمد خان و عبدالمصووخان باز گزی و غیره خوانین از قندهار تشریف فرمای هرات و خوانین هنگاور بازی فتح خان در مقام مخالفت و عناد ها بت قدم بودند و همیشه آرغنون عداوت و طبل نام موافقی با وزیر مددوح می نوختند لیکن قادر نمی شدند و منتظر وقت بودند هر گاه شاهزاده کامران بقطع منازل رونق افزایی هرات گردیده سردار دوست محمد خان بیش از زول اجلال شاهزاده کامران با اشرف الوزرا وزیر فتح خان بر جو اهرات غنیمت حاجی فیروز الدین شاه طبل ناساز گاری نواخته معه عمله لشکر خود از هرات برآمده روانه کشمیر گردید که در نزد سردار محمد عظیم خان رفته خود را بدست خود گرفتار و نظر بند نمود، واشرف الوزرا وزیر فتح خان معه برادران خود هر یک سردار بیرون خان و سردار کهندل خان و سردار شیردل خان مشرف استیلام شاهزاده کامران گردیده مفاتح ابواب قلعه هرات بعدادای آداب و نیاز تسلیم شاهزاده مددوح نمودند و بنوازش خلاع فاخره سرقر ازی را فتند. اگرچه اشرف الوزرا تسخیر قلعه هرات از دست حاجی فیروز الدین شاه و گرفتاری او بمویج حکم و صلاح شاهزاده مظلوم ایه نموده بود که تمدن انسخون سلطانه هرات نعمت در مرآة خیال خاطر شاهزاده مددوح چلوه تازه مبداد با وجودیکه اشرف الوزرا مطابق حکم شاهزاده کامران میر تکب این

امر گردیده بود - لبکن چوب حکم حاکم دوسر دارد و تلوں مراجی سلاطین و سعی است قدیم بسبب گـ وناکون بی عزتو و بد ناموسی خاندان حاجی فیروز الدین شاه غیار آزاده گـ برآئینه همین شاهزاده کامران نشته بود و میر غصیان خیال شاهزاده مددوح شمشیر های انتقام دردست داشته - از آنجـ کـ دنیای بیوفـ داوـ مکنـافـ است هر چـ بـکـارـی هـمانـ درـوـیـ حـاـصـلـ گـنـدـمـ ،ـ گـنـدـمـ وـحـاـصـلـ جـوـ جـوـ است :

مزد نیکی عاقبت باداش بد کاری بدبخت اجرتی از بیهـرـ هـرـ گـارـیـ مـهـیـاـ کـرـدـهـ اـنـدـ فـیـ الـجـلـهـ چـنـدـ اـیـامـ شـاهـزـادـهـ موـصـوفـ اـزـ روـیـ مـصـلـحـتـ وقتـ بـعـرـفـ جـوـ دـاـجـوـنـیـ وـاعـرـازـ وـاـکـرـامـ تـقـوـیـتـ بـغـشـ دـمـاغـ اـشـرـفـ الـوـزـرـاءـ وـبـراـدـرـاـشـ کـرـدـیدـهـ تـاـ آـنـکـهـ زـنـگـهـ مـظـفـهـ وـرـعـبـ بـهـ صـبـیـلـ کـارـیـ نـوـاـزـشـاتـ شـاهـزـادـهـ کـامـرـانـ اـزـ مـرـآـةـ ضـمـائـرـ وـزـیرـ وـبـراـ دـرـاـشـ بـرـ طـرـفـ وـهـرـ لـجـهـ صـورـتـ اـطـبـیـانـ مـشـاهـدـهـ مـیـ نـمـودـندـ وـاـزـ بـسـ اـشـفـاقـانـ شـاهـانـ درـلـابـاسـ فـرـحـ وـخـرـمـیـ نـمـیـ گـنـجـیـلـهـانـدـ وـبـرـ حـسـنـ خـرـمـاتـ خـوـدـ مـبـاهـاتـ وـاـفـتـغـارـ مـیـ نـمـودـندـ باـوـجـوـدـ بـسـکـهـ بـعـضـیـ اـمـرـهـ وـخـوـانـیـنـ درـجـینـ شـعـمـ اـفـرـوزـیـ بـزـمـ خـلـوتـ اـزـ قـافـونـ صـدـافـتـ وـاـخـلـامـ نـوـاـهـلـیـ مـخـالـفـتـ وـعـنـادـ شـاهـزـادـهـ کـامـرـانـ وـاـمـیرـاـشـ کـوـشـدـ وـزـیرـ نـمـودـندـ اـزـ آـنـجـاـ کـهـ اـشـرـفـ الـوـزـرـاءـ مـسـتـ بـادـهـ فـرـودـ وـبـیـ پـرـوـانـیـ بـودـ وـبـهـ خـدـمـاتـ وـجـانـشـاـنـهـایـ خـوـدـ مـیـ نـازـیـدـاـزـ بـنـجـهـ نـمـهـ رـاستـ فـوـلـ مـصـلـحـتـ اـمـیرـاـنـ وـخـوـانـیـنـ صـدـافـتـ آـنـهـنـ بـکـوـشـ خـبـالـ نـمـیـ آـورـدـ وـدرـ مـقـامـ خـوـدـ بـسـنـدـیـ وـ خـوـدـ بـیـنـیـ تـابـتـ قـدـمـ .ـ چـوـنـ خـوـدـ بـسـنـدـیـ دـلـیـلـ نـادـانـیـ اـسـتـ اـشـرـفـ الـوـزـرـاءـ اـزـ جـلـادـ قـضاـ وـ قـدرـ غـافـلـ وـبـیـغـهـرـ کـهـ سـاـطـورـ اـنـقـامـ درـدـسـتـ دـارـدـ وـاـرـقـادـ مـنـتـقـمـ حـقـيـقـیـ بـوـ بـصـرـ کـهـ چـکـوـنـهـ نـوـكـ نـشـتـرـ دـرـ چـشمـ بـصـارـتـشـ مـبـزـنـدـ وـآـبـ نـورـ دـرـیدـهـ اـزـ بـزـمـ بـصـیرـتـشـ مـبـرـیـزـدـ .ـ

در بیان گرفتار شدن وزیر فتح خان بدبخت شاهزاده کامران

و کشیدن چشم وزیر هذکور و فرار شدن برادران

وقیر تو اک نشتر قلم تیز کـرـ گـهـمـ چـبـیـنـ کـرـ گـهـمـ زـنـ جـهـمـ مـدـعـایـ مـیـشـودـ کـهـ بـعـدـ اـزـ چـنـدـ رـوزـ شـاهـزـادـهـ کـامـرـانـ درـبـاغـ شـاهـیـ کـهـ بـیـرونـ قـلـهـ هـرـاـنـتـ اـسـاسـ جـشـ وـبـومـ آـرـانـیـ بـرـیـانـ نـمـودـ .ـ لـوـلـیـانـ گـلـارـخـانـ بـصـدـ زـیـبـانـیـ وـرـهـنـانـیـ درـانـ مـجـلـسـ حـاضـرـ آـمـدـنـدـ وـ نـوـاـزـنـدـ کـلـانـ سـازـ عـبـشـ وـعـشـرـتـ مـوـجـوـدـ شـدـنـدـ وـمـبـجـعـهـ هـایـ کـبـابـ وـشـیـشـ بـرـشـرابـ مـهـیـاـ نـمـوـ دـنـدـ وـ باـزـارـ تـماـشـایـ نـاجـ سـرـگـرمـ گـوـدـیدـهـ بـعـدـ حـکـمـ بـرـاحـضـانـ وـزـیرـ وـبـراـدـرـاـشـ دـادـهـ اـشـرـفـ الـوـزـرـاءـ مـعـهـ بـرـادرـانـ هـرـیـکـ سـرـدارـ بـرـدـلـخـانـ وـسـرـدارـ کـهـنـدـلـ خـانـ بـمـوـجـبـ حـکـمـ شـاهـزـادـهـ کـامـرـانـ درـبـاغـ آـمـدـهـ بـیـبرـوـاـ قـدـمـ نـهـادـ مـجـلـسـ جـشـ گـرـدـیدـهـ دـمـ بـدـمـ اـفـدـاحـ شـرـابـ مـبـزـنـدـ وـ کـبـابـ رـاـ مـیـ خـوـرـدـنـدـ وـمـحـوـ تـماـشـایـ نـاجـ لـوـلـیـانـ بـرـیـ وـشـانـ خـوـشـ خـوـانـشـدـنـدـ وـاـزـ بـسـ بـادـهـ خـورـیـ طـافـحـ (۱)ـ گـرـدـیدـهـ چـنـاـجـهـ طـائـرـهـوـشـ وـزـیرـ مـذـکـورـ اـزـ آـشـیـانـهـ دـمـاغـ بـرـیدـهـ مـسـتـ وـمـدـهـوـشـ درـانـ مـجـلـسـ اـفـتـادـهـ .ـ شـاهـزـادـهـ کـامـرـانـ اـکـرـچـهـ بـیـشـتـرـ سـازـ گـرـفـتـارـیـ وـزـیرـ مـدـدـوحـ باـحـرـیـفـانـ هـمـ رـازـ کـوـلـهـ سـاخـتـهـ بـودـ وـدـرـ وـفـتـ بـیـهـوـشـیـ وـزـیرـ مـذـکـورـ حـرـیـفـانـ بـزـمـ نـشـنـانـ بـمـوـجـبـ اـشـارـهـ شـاهـزـادـهـ کـامـرـانـ اـزـ جـایـ جـسـتـهـ وـزـیرـ رـاـ گـرـفـتـ دـسـتـ وـبـایـ وـزـیرـ بـکـمـنـدـ بـسـتـهـ بـعـدـ بـصـدـ کـوـنـهـ

(۱) بـکـسـرـفـاـ بـمـعـنـیـ بـهـ مـسـتـ

نوك نشتر می بصارتش از ساغر دیده اش برخاک ریختند. سردار یردل خان را با پنهانه
بردالی در خبس بردند و سردار کهنل خان از روی کوه دلی از مجتس دار گیر بر آمده
روی در فرار نهاد و سردار شریعت خان که در خیام های خود بالشکر فریاد کش بود از
شعله افروزی این واقعه هایله یکبار کی در اشکرش شراره نفره افتاده لیکن از شبره لی
مستعد محاربه گردیده و با عمله جوانان بپلوان خود حملات دلبرانه بسیار نموده لیکن صورت
آفریق اشکر خود دیده یافع استقرار در میدان رزم نگر رفته طوعاً و کرمه عنان تاب
گردیده تاب مقاومت نگرفته و روی فرار بعثاب قلعه کرش ملک خود نهاد شاهزاده کامران
بعد کوری وزیر مذکور و گرفتاری یردل خان شادان و فرمان از باغ بر آنکه داخل
اندر ون قلعه هرات شده بر تخت سلطنت هرات جلوس فرمای و منادی دور دور حکمرانی و
جلوس سلطنت خود در شهر هرات کشانید و به دلاعائی امن و امان رهایی ساکنین هرات
از خاص و عام برداخت چون توپکه اشرف اوزر را وزیر فتح خان طاهر وجود حاجی
فیروز الدین شاه بدام حبله وری صید مددخانی خود نموده بود خود هم در چند او قات
معدوده در همان سنه صید سرینجه شاهین اتفاق شاهزاده کامران گردیده از آنها که
دنیا دار مکافات است و شجنة فضا و قدر را فتح اتفاق در داشت و بر جهار سوق بازار مکافات
منتظر ایستاده بر طبق مضمون بیت :

جهان دار مکافات دارد طبع آنکه بهر نگنی گوگردی صورت خود را چنان پنهان
در بیان آمدن شاهزاده جهان گیر خلف شاهزاده کامران طرف کابل
وجنگ نمودن با سردار دوست محمد خان و هزیست یافتن
شهرزاده مذکور

صادق قلم خوش رفم در صید طاواران این مدعای چنین دام بیان می گزند که چون
شاهزاده کامران بعد کوری و اسری وزیر فتح خان مستقر سریر سلطنت هرات
گردیده .

رفم های مبار کنای از انتقام وزیر مذکور و جلوس بر تخت سلطنت هرات خلدا بیان به پیشگاه
بنده گان محمود شاه والدماجد خود وغیره هوا خواهان دولت رفیعه منشیان عظارد رفم
نموده ارسال ساخت والناس طلب شاه محمود شاه جانب هرات کرد و شاهزاده جهان نگیر
خلف خود را که در قندمار بود معه سردار عطامحمد خان السکوزی حکم رفتن کابل داد
و شاهزاده سلطان علی سابق در کابل صدر نشین حکمرانی بود چون شاهزاده جهان نگیر
معه حشم و امان رزم هر قاعده قضیع که تزهیک کابل است منزل اعزاز گردیده شاهزاده

سلطان علی خوان مقابله و مجادله در خود ندیده کابل را گردانسته رفاقت بیش از
گردیده و شاهزاده چهانگیر بودندغه مقابله و چنگ داخل کابل گردیده و جرمه نوش
باده حسکرانی شده و بندگان محمود شاه حسبالناس کامران از احمدشاهی تشریف
فرمای جانب هرات بعد رسیدن محمود شاه در هرات شاهزاده کامران خاتم سلطنه هرات
باشگشت افتخار محمود شاه یدر ماجد خود داده همه یجعیت حشم معه و وزیر فتح خان
و سردار بر دل خان از هرات بر این بسط ممتاز داخل قندهار گردیده سردار دوست محمد خان
که در کشمیر بیش سردار محمد عظیم خان بنظر بند بود خبر اسفای این واقعه کوری
اشرف وزرا بوجب مصلحت سردار محمد عظیم خان بنا بر گرفتن انتقام اشرف وزرا
بسکمال درد و سوز گذازاز کشمیر بر این فوراً به قلعه ممتاز وارد بیش از اینجا برادران
خود را هر یک ساعتی هان یار محمد خان و سلطان محمد خان و وزیر محمد خان
و سعید محمد خان باهم متفق نموده با چهار هزار سوار جرار خوش اسب از بیش و
عازم کابل نمود در عرض راه شاهزاده سلطان علی که از کابل فراری شده بود با سردار
دوست محمد خان ملا قی گردیده سردار محمود شاهزاده من کور را با تفاوت خود گرفته با جمع
کابل شدنند چون نزدیک کابل رسیدند سردار عط محمد خان الکوزی که وزیر شاهزاده
بجهانگیر در کابل بودنهاست مرد فریاد ذوقنون بود صورت مخالفت را بلباس موافقت آرامه
بطريق اخفاک همراه هر دار دوست محمد خان سلسله اتحاد و اتفاق را در حرکت و دستاب
لطفیف العیل را کشاده جملات بجهانگیر از طرزی و کلام اعانت چون سازی خواندن گرفت و مراسمه بر جیله
با این اعضا و این طرف سردار دوست محمد خان نوشه فرستاده که ما از تشریف فرمائی ایشان نهایت
خوش شدیم و اینچنین وقیت را از خدای عزیز جل جلال عیا و جل عیا و جل عیا و جل عیا و جل عیا
کامیاب گردیدیم بر جهان و جهان افضل هم و با همیشی که شاهزاده کامران بسیار ظالم
و خدا ناترس که از ستم گلای او هر کس وضع شریف صغیر و کبیر داشت طراز اند
اشرف وزیر وزیر فتح خان چه قدر خدمات و جانشانی های نمود
با وجود این همه جانشانی ها با او چه کرد رفته رفته خلعت کوری چشم با و بوسانید پس
دیگران را چه تو قع خوبی و بیهودگی است هایان همیشی از شاهزاده کامران در هر اس
و نفس بیکام دل بر نمی آزدیم مد بر اندیشه و فنکر ما همین تدبیر نموده پست که ما و شما باهم
منافق گردیده و ما بین عهد و بیمان بوجب قسم کلام الله موئیت بناخته شاهزاده سلطان علی را
بادشاه مقرر نموده بر تخت سلطنه جلوی داده شود و شاهزاده چهانگیر که در کابل
میباشد بدست اختیار ماست اورا گرفته دستگیر ساخته در بالا حصار نظر بند خواهیم نمود
بعد فنکر تغیر ببنای شاهزاده کامران گزده انتقام اشرف وزرا و وزیر فتح خان
از او کشیده خواهد شد. اینکن بشرطیکه قامت است بعد آدم بغلان و زارت سر فرآذی باشد
بنای قیدارد